

шение се вижда малко, турятъ копчета и по жглитъ на устата си.

Жилищата на ескимоситъ сж много прости. Лѣте тѣ си правятъ палатки отъ дървени колове надъ които обтѣгатъ кожи. Когато нѣматъ дървени колове, тогава употрѣбаватъ китови кости. Зимнитѣ имъ жилища сж различни. На едни мѣста ги правятъ отъ камъни и глина, и ги покриватъ съ дѣски и трѣва, а на други — отъ тюленови и китови кости, слѣпени съ глина и покрити съ мѣхъ.

Но повечето ескимоси правятъ своитѣ колиби отъ снѣгъ и ледъ. Тѣ изравятъ въ дълбокия снѣгъ трапове съ диаметръ 3 — 4 м. и ги изграждатъ наоколо съ стени отъ голѣми буци ледъ, надъ които поставятъ полукръгли покриви. По такъвъ начинъ приготвятъ кръгла стая, която прилича на нашенска пещъ. Всички грапавини отвънъ се замазватъ съ мокъръ снѣгъ, който замръзва веднага и колибата заприличва на ледена скала. Въ покрива се поставя парче прозраченъ ледъ, презъ който влиза свѣтлината въ жилището. За да се направи една такава колиба, сж достатъчни двама ескимоси: единиятъ сѣче леднитѣ кирпичи, а другиятъ ги реди и следъ нѣколко часа кжщата е готова. За да влѣзешъ въ такава колиба, трѣбва да се проврешъ пълзешкомъ презъ тѣсната дупка, пробита низко въ снѣга до основитѣ на зданието. Тази дупка е висока около 1 м., а понѣкога дълга 7 — 8 м.

Когато ескимоситѣ се преселватъ, правятъ още по-лесно своето жилище: тѣ го изравятъ въ снѣга само за нѣколко минути, като дупката на къртицата. Ескимосътъ най-първо изрови яма дълбока колкото единъ човѣшки ръстъ, и после почва да рови въ хоризонтална посока и изравя друга дупка,